Dia Internacional del Llibre Infantil
2 d'Abril 2020

IBBY

FAM DE MOTS

On jo visc, els arbustos es tornen verds a finals d'abril o principis de maig. Al cap de poc temps, s'omplen de crisàlides de papallones, que llueixen com vetes de cotó o cotó de sucre. Les erugues devoren els arbustos fulla rere fulla, fins a deixar-los despullats. Quan les papallones surten de les seves crisàlides, arrenquen a volar, però els arbustos no queden destrossats. Quan arriba l'estiu broten de nou, i així una vegada i una altra.

Aquesta és la imatge d'un escriptor, la imatge d'un poeta. Són corcats, esgotats per les seves històries i els seus poemes, les quals, un cop finalitzades, emprenen el seu propi vol, refugiant-se en els llibres i trobant els seus lectors. Això no deixa de repetir-se.

Què passa amb aquestes històries i aquests poemes?

Conec un noi que el van haver d'operar dels ulls. Després de l'operació, van passar dues setmanes durant les quals només se li va permetre estar estirat sobre el costat dret, i després d'allò, un altre mes durant el qual no va poder llegir res. Quan va tornar a agafar un llibre, mes i mig després, va sentir com si estigués recollint mots a cullerades, gairebé menjant-se'ls.

I conec una noia que ara és mestra. Em va dir: pobres d'aquells nens als quals els seus pares no els llegien llibres.

Les paraules en els poemes i en els contes són aliment. No aliment per al cos, res que pugui omplir l'estómac. Són aliment per a l'esperit i per a l'ànima.

Quan l'home té gana o set, se li encongeix l'estómac i se li eixuga la boca. Busca trobar alguna cosa per menjar, un tros de pa, un plat d'arròs o de blat, un peix o un plàtan. Com més afamat està, més se li estreny la mirada; ja no veu altra cosa que allò que el pot satisfer.

Tanmateix, la fam de mots es manifesta de manera diferent: com una tristesa, com una empatia, com una arrogància. Les persones que pateixen aquest tipus de fam no són conscients que les seves ànimes estan tremolant, que estan passant pel seu costat mateix sense haver-hi parat esment. Una part del seu propi món se'ls en va de les mans sense ells adonar-se'n.

Aquest tipus de fam és la que sacien els poemes i les històries.

Existeix, malgrat això, esperança per a aquells que mai han satisfet aquesta fam de mots?

Sí. Aquell noi llegeix gairebé cada dia. La noia que és mestra llegeix contes als seus alumnes cada divendres, cada setmana. Si alguna vegada se n'oblida, els infants no triguen a recordar-li-ho.

I què passa amb l'escriptor, amb el poeta? Amb l'arribada de l'estiu, tornaran a verdejar. I una vegada més seran engolits per les seves històries i poemes, que acabaran volant en totes les direccions, igual que les papallones. Una vegada i una altra.

Traducció: Natàlia Martínez Corrección: Jordi Ferré i Ybarz

Peter Svetina va néixer a Ljubljana l'any 1970. L'any 1995 es va graduar en Estudis Eslovens i va defensar la seva tesi doctoral sobre antiga poesia eslovena l'any 2001 (en tots dos casos a la Facultat d'Art de la Universitat de Ljubljana, a Eslovènia). És professor associat de Literatura Eslava a l'Institut de Llengües Eslaves de la Universitat Alpen-Adria a Klagenfurt, Àustria. Escriu gènere infantil, juvenil i adult, però el seu treball sol sobrepassar les barreres entre els diferents públics i es pot llegir com a literatura multigènere. El seu debut literari va ser un llibre il·lustrat titulat *The Walrus who Didn't Want to Cut his Nails* (1990), que aviat va servir de base per a una obra de titelles. Aquest és el camí que van seguir molts dels seus treballs, com per exemple *Mr. Constantine's Hat*.
Els seus llibres per a nens i joves s'han traduït a l'anglès, l'alemany, el castellà, el coreà, el polonès, el letó, l'estonià i el lituà. Els treballs de Svetina tendeixen a jugar amb fets i imatges del seu dia a dia. No només reflecteixen la seva Ljubljana natal i els seus viatges, sinó també els seus interessos acadèmics –les investigacions científiques de Svetina se centren en l'antiga poesia eslovaca, la literatura infantil i juvenil (sobretot la seva transformació social i política després de la Segona Guerra Mundial), i les novel·les de misteri.
Svetina tradueix a l'eslovac poesia i literatura infantil en anglès, alemany, croat i txec, i treballa com a editor de llibres escolars de poesia i literatura juvenil. Els seus llibres han rebut prestigiosos premis nacionals i internacionals i són enormement populars entre la crítica literària i els lectors més joves.

Damijan Stepancic va néixer a Ljubljana el 22 de maig de l'any 1969. Després de completar l'educació secundària a la seva ciutat natal, on es va especialitzar en disseny i fotografia, va passar a estudiar Disseny a l'Acadèmia de Belles Arts. Va entendre que un apropament clàssic a la resolució de problemes artístics era el que millor encaixava amb la seva visió creativa. Per això l'any 1991, després d'haver completat dos anys de la carrera de Disseny, es va canviar al Departament de Pintura. Es va graduar l'any 1996 amb una obra pictòrica de quatre elements, dirigida pel professor Gustav Gnamus, i amb una obra filosòfica teòrica, *Alquimistes i pintors*, dirigida pel professor Marko Ursic.
Des de llavors, Stepancic s'ha dedicat de forma activa a la il·lustració de llibres infantils i juvenils. Així mateix, col·labora amb freqüència a la premsa, tant per a joves *(PIL)* com per a altres grups de lectors (Albert, Playboy, Nova, Literatura). A més de la pintura, cultiva altres gèneres artístics: còmics, vinyetes i titelles. L'expressivitat de les seves il·lustracions està clarament influenciada per les seves habilitats pictòriques, des de la tria dels colors fins a la composició i les mides dels formats. Tot això va en línia amb la convicció de l'autor que pintura i il·lustració van sempre de la mà.
Fins ara, Stepancic ha il·lustrat gairebé un centenar de llibres, ha cocreat nombrosos còmics i ha portat a terme diverses exposicions independents en el camp de la il·lustració.